

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**Loca Infesta,|| Hoc est:|| De Infestis,|| Ob Molestantes||
Daemoniorvm Et Defvncto-||rvm Hominvm Spiritvs,
Locis,|| Liber Vnvs.||**

Thyraeus, Petrus

Coloniae Agrippinae, 1598

VD16 T 1247

Cap. LVI. An bl[a]sphemijs, imprecationibus, atq[ue] conuitijs profligentur
molestantes Spiritus?

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61332](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61332)

CAP. LVI.

An blasphemijs, conuitijs, atque diris imprecationibus, loca à Spirituum infestationibus liberentur.

Habent quidam hanc consuetudinem, vt si quando infestantes Spiritus patiuntur, à quorum molestia liberari volunt: ad blasphemias confugiant, & imprecationes; dirisque omnibus Spiritus deuoueant. Et quia mox à molestia liberantur; hanc certissimam, & indubitatam volūt esse rationem: quasi non semper loca liberantur, certò tamen Spiritus profligantur, & ne hominibus molesti sint, prohibeantur. Vfus hac Apolonius Tyaneus, vt in vita eius scribit Philostratus lib. 2. cap. 2. Apfi enim Cauarum cum Damide & sociis transeunti, Lamia, inquit, Phantasma occurrit, modò in hanc, modò in aliam figuram se conuertens; quandoque ab oculis repente euanescebat. Apolonius autem quidnam id esset agnoscens, grauiusq; & contumeliosis verbis illud increpans, socios, vt idem facerent hortabatur. Id enim contra eiusmodi inuisiones optimum esse medicamentum. Eius diuis cum socij paruisset stridens, Phantasma celeriter, tanquam idolum, aufigit. Ita ille. Pro hoc facit, quod lib. 9. Decad. 1. de Rebus Oceanicis refert Petrus Martyr, noctu, & sæpissimè in itineribus, præcipueque viis publicis mortuos occurrere viuus. contra quos si viator intrepidus steterit; dissoluitur Phantasma: si verò pertimescat, illum ita ad eundo perterret; vt sæpius ea formidine multi debilitentur ac stupeant. Hoc Martyr.

Vtrum hi Deum offendant; quantum item peccatum committant; nostrum non est definire. Quod præsens Disputatio postulat, docemus hanc rationem prorsus inanem esse & temerariam; propterea quod nec exemplo Sanctorum hominum sit probata: nec sacrarum Scripturarum autoritate confirmata: nec ratione vel causa vlla, quæ vel ex conditione huiusmodi, vel ex ipsorum Spirituum natura peti potest, astruatur.

Varios modos ad loca à Dæmonum infestatione liberanda sanctos homines adhibuisse dubium non est. Eorum quosdam superius recensuimus; alios referemus postea: hunc, qui blasphemijs constat, & imprecationibus, ab aliquo vel vsurpatum, vel probatum esse nec legimus, nec audiimus.

Scriptura variorum meminerunt Spirituum. Eisdem modos, quibus profligantur, suggerunt: vbi huius vel meminerint, locus

Aa

nullus

nullus assignari potest: cuius tamen, si in reali qua, certè in hæc Spirituum profligatione, autoritate vti oporteret.

5. Ea huius modi, quem damnamus, *conditio est*; vt nihil possit in Spiritus. Quid possunt voces asperius prolatae? quid voluntas vexam proferentis, & dira imprecantis? Nihil à corporeis rebus patiuntur Spiritus, Voluntas dira imprecantis, imprecantis malum est; non Spiritus, cui imprecatio fit.
6. Varia (vt diximus) sunt genera Spirituum, qui loca infestant; sed tamen ita affecti *omnes*, vt vel his recreentur imprecationibus & blasphemis: vel malè afficiantur, recreantur mali: afficiuntur malè boni. Quod si igitur boni his pelluntur; cur adhibentur ad omnes omnino Spiritus profligandos? etiam malos, qui ex his voluptatem capiunt?
7. Sed nec modus hic, *per se*, ad bonos Spiritus pellendos valet. Quamuis enim hi dira imprecantibus cedere possunt; non tamè cedere coguntur. Nec in blasphemia voce; nec in diris imprecationibus; nec in vlla, quæ ab homine proficiscitur, oratione (nisi alicui diuinitus potestas collata sit, quod hic non est) hæc vis est, vt villos omnino Spiritus profligare & proscribere valeat.
8. At experientia probatum est rationem hanc plurimum valere: Spiritibus silentium esse impositum: loca à molestiis libera reddita. Concedo *ad* prolatas blasphemias Spiritus siluisse: loca molestiis fuisse liberata: Nego *propter* blasphemias, & imprecationes aut siluisse Spiritus, aut liberata loca. Aliud est siluisse Spiritus, *dum* blasphematur Deus, & ipsi diris deuocentur; aliud *propter* blasphemias hæc facta esse; blasphemisq; hanc vim, vt Spiritibus silentium imponant, & discessum vrgant, inesse.
9. Quod si vel silent Spiritus; vel molesti esse desinunt ad blasphemias & imprecationes: non hoc fit; quia illam vim blasphemiam habent, & imprecationes, quam Spiritus sustinere nequeant. longè *alia* sunt rationes, quæ Spiritus hic mouent: & aliæ quidem bonos, aliæ malos.
10. *Bonos due potissimum*. Prior est, quod quemadmodum ipsi Deum offendere nolunt; ita ne ab aliis offendatur, desiderant. Quocirca & diligentissimè cauent, ne vllam ipsi aliis vel causam vel occasionem præbeant malè agendi. Altera est, quod ab his blasphemis, & mali precatoribus nullum subsidium sperent; & ob id si ultra molesti esse nolint.
- III. *At hæc rationes non mouent malos Spiritus*. Non cessant ab infestando; quia voti alicuius compotes fieri nequeunt. Nihil enim petunt. Non cessant;

cessant; quia nolunt Dei offensam. Hanc maximè expètant. Cur igitur? quia Dei offensam expetunt, & desiderant. Quærunt omnes modos, & rationes Deum offendendi. Apud blasphemos igitur, atque improbos, & incontinentis linguæ homines, tumultus excitant, locaque infestant; ut ipsos ad blasphemias prouocent & impellant: maluntq; non molesti esse cum Dei offensa; quàm molesti esse sine Dei offensa. quod egregiè suo silentio assequuntur.

CAP. LVII.

An gladijs, lanceis, alijsq; armorum generibus Spiritus profligentur, & loca reddantur ab ipsorum infestatione libera.

Econ quidam nocte præteriens monumentum, cum videret Spiritum, accurrit lancea traicodurus: Quò fugis, inquit, anima bis mortua. Ita Plutarchus in Laconicis. Et Aeneæ adversus Spiritus ferrum tribuit Sibylla apud Virgilium lib. 6. Ipso enim ad inferos descendente

Sub pedibus mugire solum, & iuga cepta moueri

Sylvarum visq; canes ululare per umbram

Aduent ante Dea. Procul ò procul este profani,

Conclamat vates totoq; abstulit loco.

Tuq; inuade viam, vaginaq; eripe ferrum.

Nunc animis opus est Aeneæ: nunc pectore firmo.

Sic Vlysses

cum stricto gladio sedentem, nec vsquam prope ad sacrum cruorem Umbras accedere permittentem, quam Tiresiam audierit, scribit Homerus lib. 11. Odyssæ.

Laconem hunc Vlysses & Aeneam quidam nostris temporibus imitantur: & si gladijs instructi sint atq; lanceis, alioque armorum genere, se tutos esse ab insultibus & impugnationibus Spirituum arbitrantur: hancque Spiritus profligandi rationem censent esse expeditissimam. Et in Virgilium scribit Hortensius hoc modo: *Multi afferunt Dæmones ferri aciem reformidare. & re ipsa compertum est. Et noui quibus hoc ipsum nocturnis horis accidit; sed cum magna aduersæ valetudinis consuetudine. ne, ita Hortensius.*

Vtrum hi se in errore versari intelligant, asserere difficile est: *versari in grauissimò dubium nullum debet esse viro Christiano.* Quamobrem verò? quia impossibile, ut Spiritus, quales quales sint, à gladijs, hastisque quid patiantur, nisi vel prorsus corpore sint, vel saltem corpora sibi habeant naturaliter vnita:

Aa 2

Hoc